పరమాత్మయే ప్రేమ, ప్రేమయే పరమాత్ముడు

ప్రేమ లేనట్టి మనసది ప్రేత భూమి
అనగా నొప్పారు నిజముగ అవనియందు
శ్వాస నిశ్వాసములు రెండు జరుగుచుండు
కొలిమితిత్తికి ప్రాణమని నుడువదగున!

ప్రేమస్వరూపులారా!

ప్రేమయొక్క లక్ష్యము, త్యాగము. ప్రేమ దేనినీ కోరదు. ప్రేమ ఎవరినీ దూషించదు. ప్రేమ ఎవరినీ బాధించదు. ప్రేమ నిస్వార్థము, నిర్మలము. ఇట్టి ప్రేమతత్త్వమును మానవుడు గుర్తించుకొనలేక అనేక విధములుగా ప్రేమకై పరితపిస్తున్నాడు. ప్రేమ అనగా నిస్వార్థము. త్యాగముతో కూడిన తత్త్వమని మనము విశ్వసించాలి. ఈ విశాల ప్రపంచమందు తల్లి బిడ్డలప్రేమగాని, భార్య భర్తల ప్రేమగాని, అన్నదమ్ముల ప్రేమగాని, మిత్రుల ప్రేమగాని అన్ని ప్రేమలయందు అంతో ఇంతో స్వార్థము, స్వప్రయోజనము ఉంటున్నాది. ఎట్టి స్వార్థ, స్వప్రయోజనములు లేని ప్రేమ దైవప్రేమ. ఈ ప్రేమ అత్యంత దూరముగా నున్నవారినికూడా సన్నిహితము గావిస్తుంది. వియోగులను సంయోగులు గావిస్తుంది. పశు ప్రవర్తనలో మునిగిన మానవుని పశుపతిగా మారుస్తుంది. లౌకిక, భౌతిక, లోక సంబంధమైన ప్రేమలను క్రమక్రమేణా దివ్యమైన ప్రేమగా మారుస్తుంది. ఈ ప్రేమ తత్త్వమును తెలుసుకోగోరు వ్యక్తులు స్వార్థ, స్వప్రయోజనాన్ని త్యాగము చేయాలి. భగవత్ప్రేమను గుర్తించగోరేవారు దివ్యమైన తత్త్వమును అభివృద్ధి పరచుకోవాలి. నిశ్చలత్వము, నిర్మలత్వము అభివృద్ధి గావించుకోవాలి. ఎన్ని కష్టములు అడ్డు తగిలినా, ఎన్ని విధములైన బాధలు మనము అనుభవించినప్పటికి లెక్కచేయక, దైవప్రేమను మాత్రమే దృష్టి యందుంచుకొని జీవించుటకు ప్రయత్నించాలి. విశ్వమానవ సౌభ్రాతృత్వముకూడా ఏకత్వము కానేరదు. Brother hood of man; ఇందులో కూడా స్వార్థముంది. ఇందులో కూడా స్వప్రయోజనము ఉంటున్నది. కనుక, విశ్వమానవ

sri sathyasai vachanamrutam

సౌభ్రాతృత్వము అభివృద్ధి పరచుకొనేవారు ఏకాత్మతత్త్వమును విశ్వసించాలి. ఈనాడు అన్నదమ్ములందు కూడా అనేక భేదాభిప్రాయములు అభివృద్ధియై అనేక కలతలలో, కల్లోలములలో మునిగి అనేక చిక్కులకు గురౌతున్నారు. కనుక, ఈ సౌభ్రాతృత్వము నిజమైన ప్రేమ కానేరదు.

నాయందు, నీయందు; వారియందు, వీరియందు ఉన్న ఆత్మ ఒక్కటే యని ఏకాత్మతత్త్వాన్ని పొందటమే ప్రేమయొక్క స్వరూపము. వ్యక్తులు వేరు కావచ్చు, రూపనామములు వేరుకావచ్చు కానీ అందరియందున్న ఆత్మతత్త్వము ఒక్కటే. ప్రతి విషయమందు ఏకాత్మ తత్త్వమును గుర్తించుటకు ప్రయత్నించాలి.

శృంగారములు వేరు, బంగారమొక్కటే
పశుల వన్నెలు వేరు, పాలు ఒకటె
జీవజంతులు వేరు, జీవుండు ఒక్కడే
పూలజాతులు వేరు, పూజ ఒకటె

అన్నింటియందు మనము ఏకత్వమును భావించాలి. ఈ ఏకత్వమును మనము గుర్తించినప్పుడు, పరిపూర్ణ ప్రేమతత్త్వము మనము గుర్తించటానికి వీలవుతుంది. మన హృదయము నిండుకు ప్రేమయే నింపుకోవాలి. కేవలము హృదయమందు కల్మష భావములు నింపుకొని పైపైన ప్రేమగా నటించటము మనకు మనమే ద్రోహము చేసుకొన్నవారమవుతాము.

హృదయములోపల పవిత్ర భావములు, ప్రేమతత్త్వము నింపుకోవాలి

ప్రేమ కలిగిన వ్యక్తి ఎట్టి ప్రదేశమునందైనా, ఎట్టి పరిస్థితి యందైనా, ఎట్టి కర్మలందైనా ఈ ప్రేమ తత్త్వమును ఏమాత్రము విడువడు. అనేకమంది విద్యార్థులు హాస్టలులో నున్నంతవరకు, ఇన్‌స్టిట్యూట్‌లో చదివేంతవరకు చాలా నిర్మలంగా, పరిశుద్ధమైన ప్రేమతో ఉంటుంటారు. బయట ప్రపంచములో పోయి ప్రవేశించేటప్పటికి సహవాస దోషము చేత, పరివారము చేత, కొన్ని సంఘటనల చేత అనేక విధములుగా మనసు మారుతున్నదని చెప్పుకుంటూ ఉంటారు. ఇది సరైన జవాబు కాదు. నిజముగా నీ హృదయమందు నిర్మలమైన, నిశ్చలమైన, నిస్వార్థమైన ప్రేమయే ఉండినప్పుడు ఎక్కడకు వెళ్లినా ఇది మార్పు చెందుటకు

sri sathyasai vachanamrutam

వీలు లేదు. ఎట్టి సంఘము కూడా నిన్ను మార్చుటకు వీలుకాదు. దీనికి చక్కని దృష్టాంతము: ఒక పేపరుంటున్నది. పేపరుపైన పూల తీగ వ్రాసాము. ఆ పూల తీగలోపల అనేక పుష్పములుండినట్లుగా గుర్తింపచేస్తున్నాము. కానీ బయట గాలి ఎంత వీచినా కాగితము ఆడుతుందిగానీ ఆ వ్రాసిన పూల తీగ ఏమాత్రము అల్లాడదు. అదే విధముగా నీ మనస్సు సంఘ దోషముచే అటుఇటు కొంచెము కదలినప్పటికి హృదయము మాత్రము స్థిరముగా ఉంటుంది. నీ హృదయములో నున్న ప్రేమ తత్త్వమును ఎవరు మార్చుటకు వీలుకాదు. ప్రేమ మనస్సులో కాదు నింపుకోవలసింది, హృదయములో నింపుకోవాలి. మనస్సు కేవలము సంకల్పములతో సమ్మిళితమైన స్వరూపమే. ఈ సంకల్పముల చేత వచ్చినది సంకల్పముల చేతనే పోతుంది. కనుక హృదయములోపల పవిత్రమైన భావములను, ప్రేమ తత్త్వమును భద్రపరచుకోవాలి.

భగవంతుని ఏదీ అడుగనక్కరలేదు

ప్రేమ త్రికోణ స్వరూపకంగా ఉంటుంది. ఒక కోణము తాను ఎవ్వరికి భయపడదు. ప్రేమకు భయమే లేదు. ప్రేమ మరొకరిని beg చేయదు. ప్రేమ ప్రేమనిమిత్తమై ప్రేమిస్తుందిగానీ మరొక పదార్థ నిమిత్తమై కాదు. ప్రేమ నిర్భయముగా ఉంటుంది. ప్రేమ పరులను Beg చేయదు. ఈ మూడు గుణములు ప్రేమకు ప్రధానమైన ప్రాణము. ఇట్టి పవిత్రమైన ప్రేమ తత్త్వమే నిజమైన ప్రేమ. ఒకానొక సమయంలో ఒక రాజు వేటకై అడవికి వెళ్లాడు. వేటాడి అలసిపోయాడు. దాహము వేసింది. కొంత దూరంలో చిన్నకుటీరం కనిపించింది. అక్కడ ఎవరైనా ఉంటారని అక్కడ తాను ప్రవేశించాడు. అక్కడ ఒక మహనీయుడు ధ్యానములో నిమగ్నమైనాడు. రాజు అతని సాధనను భంగపరచలేదు. అక్కడనే కూర్చున్నాడు రాజు. ఆ మహనీయుడు ధ్యానమునుండి లేచి "ఎవరండి మీరు? ఎందుకు వచ్చార"ని క్షేమ సమాచారములు అడిగాడు. "నేను ఒక దేశపు రాజును. వేటాడే నిమిత్తమై అరణ్యములో ప్రవేశించాను. అలసిపోయాను. ఈ కుటీరము చూచి ఇందులో కొంత విశ్రాంతి తీసుకోవాలని వచ్చాను", అనేటప్పటికి ఆ మహర్షి మహదానందముతో తాను తెచ్చి పెట్టుకున్న కందమూలాదులు, చల్లటి నీరు రాజునకందించాడు. దానిని చక్కగా అనుభవించి మహారాజు సంతోషించాడు.

sri sathyasai vachanamrutam

తిరిగి వెళ్లే సమయములో మహనీయుని ప్రార్థించాడు మహారాజు. "స్వామీ! అతి సమీపములోనే మా రాజ్యము ఉంటున్నాది. తాము ఇంత ఉపకారము చేసినందుకు నావెంట వచ్చి ఆతిథ్యము తీసుకో"మన్నాడు. కానీ సర్వసంగ పరిత్యాగియైన ఈ మహనీయుడు దీనికి ఏమాత్రము అంగీకరించలేదు. కానీ రాజు చాలా బలవంత పరిచాడు. రాజుని సంతృప్తి పరచాలనే ఉద్దేశ్యముతో రాజు వెంట వచ్చాడు. వచ్చిన తక్షణమే ఇరువురు స్నానము చేశారు. రాజు గృహములో పూజకై వెళ్లాడు. అతని వెంటనే ఈ మహనీయుడు కూడా పూజ గదిలోకి వెళ్లాడు. రాజు ప్రార్థన చేస్తున్నాడు: "దేవాధి దేవా! ఈనాటికి అదృష్టవశాత్తు రాజునయ్యాను. కానీ ఈ చిన్న రాజ్యము నాకు చాలదు. నా రాజ్యము ఇంకను వ్యాపింపచేసుకోవాలి. ఇంకా అనేక చిన్నచిన్న రాజ్యములను ప్రవేశపెట్టుకోవాలి. కటాక్షించి సరైన అనుగ్రహమును ప్రసాదించ"మన్నాడు. ఈ మాటలు వింటున్న మహనీయుడు మహారాజుకు చెప్పకుండా లేచి వెళ్లిపోతున్నాడు. 'స్వామీ! భుజించక పూర్వమే వెడుతున్నారా! కొంత సేపాగండి' అన్నాడు మహారాజు. "అయ్యా! నేను బిక్షగాని దగ్గర భిక్షము ఎత్తటానికి రాలేదు. నీవు ఒక బిక్షగానిగా ఉంటున్నావు. నీవు ఏమేమో కావాలని భగవంతుని ప్రార్థిస్తున్నావు. భగవంతుని దగ్గర విశాలమైన రాజ్యము కావాలని ఆశిస్తున్నావు. నీవు ఏ భగవంతుని కోరుతున్నావో ఆ భగవంతునే నేను కోరుకుంటాను. నీ దగ్గర నాకు ఏ ఆహారము అక్కరలేదు" అన్నాడు. అనగా నిజమైన ప్రేమ భగవంతునిపై గలవాడు Beg చేయడు.

భగవంతుని ఏదీ అడగనక్కరలేదు. సకాలమునకు ఏది కావాలో అన్నీ అందిస్తుంటాడు. రామాయణమునందు

అడుగకువే ఓ మనసా అడుగకువే ఓ మనసా
అడుగుకొలది అది అడుగున పడునని
అడగకున్న పని వడిగా నగునని ॥అడు॥
అడుగని శబరిని ఆదరించడే
అడుగక తనకై మడుగు జటాయువు
కడకు నేగి సద్గతి కలిగించడే ॥అడు॥

శబరి అడిగిందా! జటాయువు కోరిందా! హృదయంలో నిర్మలంగా నిశ్చలంగా పరిపూర్ణ ప్రేమతో పిలచినప్పుడు తానే పరుగెత్తి వస్తుంటాడు. ఏదీ మనము నోరు తెరచి అడగనక్కరలేదు. ఇది భగవంతుని యొక్క ప్రేమకు గుర్తు. భగవంతుని ప్రేమ యొక్క విలువ. ఇట్టి భగవత్తత్త్వమును మనము విస్మరించి లోకతత్వాన్ని అనుసరించటంచేత ఇన్ని విధములైన అశాంతికి గురైపోతున్నాము. అడుక్కోటం, ప్రార్థించటము ఇవన్నీ ప్రాకృత ధర్మములు. ఇవి ప్రవృత్తి ధర్మములు. ఈ పవిత్రమైన ప్రేమతత్త్వము నివృత్తి ధర్మము. నివృత్తి తత్త్వమునకు మనం పూనుకున్నప్పుడు ప్రవృత్తులన్నీ పారిపోతాయి. భగవంతుని ఖజానాలోపల ఎంత విలువైనవి ఉంటున్నాయో ఎవరికి తెలియదు. ఏదో నీవు గాజు ముక్కకై ప్రార్థిస్తే మాణిక్యమునే అందిస్తాడు. భగవంతుడు ఎంత విలువైన దానిని ఇవ్వాలనుకున్నాడో మీకు తెలియదు. అల్పమైన దానిని నీవు అడుగుతున్నావు. అధికమైన దానిని ఇవ్వటానికి సంకల్పించుకున్నాడు. అన్నింటిని భగవత్సంకల్పముపై మనము వదలాలి. అప్పుడే అవసరమైనవి తాను అందిస్తాడు. ఏది నీకు అవసరమో, ఏది నీకు అనవసరమో, ఏది నీకు మంచిదో, ఏది నీకు చెడ్డదో నీకు తెలియదు. నీకు మంచి అయినదానిని, నీకు అనుకూలమైన దానిని, ఆదర్శవంతమైన దానిని తానే అందిస్తాడు. ఏ నిముషములో ఎప్పుడు ఎక్కడ ఏవిధముగా అందిస్తాడో అది అతని సంకల్పమే! అన్నింటిని భగవంతునికి అర్పితము గావించి భగవత్ప్రీత్యర్థమని భావించి, నిశ్చల మనస్సుతో నుండినప్పుడు సర్వము తానే ఆచరించుకుంటాడు.

భగవంతుని ప్రేమ నిర్మలమైనది, పరిమితిలేనిది

కాని, అంతటి విశ్వాసము ఈనాటి మానవులందు లేదు. ఈ విశ్వాసము లేకపోవటంచేత ఎన్ని విధములైన సంకల్పములనో తాను భంగపరచు కుంటున్నాడు. అన్నింటికీ విశ్వాసము చాలా ప్రధానము. భక్తి, విశ్వాసము మనము పోల్చుకుంటూ వచ్చాము. భక్తి అనగా ప్రేమ. విశ్వాసమనగా నమ్మకము. ప్రేమపై నమ్మకము ఉండాలి. ఈనాడు మన ప్రేమపై మనకే నమ్మకము లేదు. ఇంక దైవముపై ప్రేమ ఎట్లా వస్తుంది? నీ ప్రేమ ప్రాకృతమైనది. కానీ భగవంతుని ప్రేమ నిర్మలమైనది, ప్రాకృతమున కతీతమైనది. అది ఒక పరిమితము లేని ప్రేమ. ఇంతటి ప్రేమతత్త్వము రావాలంటే ఈ లౌకికమైన ప్రేమ క్రమక్రమేణా తగ్గించుకుంటూ

srisathyasaivachanamrutam

రావాలి. పరీక్షలు ప్రారంభమవుతే పిల్లల ప్రార్థనలు అధికమైపోతాయి. ప్రార్థనలంతా దేని నిమిత్తమై? పరీక్షలకోసమనా? కాదు, కాదు. అది సరైన ప్రార్థన కాదు. అది Beg చేసినట్లవుతుంది. నీవు Begger కాకూడదు. భక్తుడు ఈవిధమైనదానిలో ప్రవేశించకూడదు. ఏవిధమైన వాంఛలూ లేక భగవంతునే వాంఛించినప్పుడు అన్నీ తానే అనుగ్రహిస్తాడు. అయితే అంతటి ఉన్నతస్థాయి లేకపోవటంచేత ప్రారంభస్థితిలో మనము కొన్ని కొన్ని కోరక తప్పదు. అడుగక అమ్మ అయినా బువ్వ పెట్టదట! కానీ, అమ్మ ప్రాకృతమైన సంబంధము. Divine mother ప్రాకృత సంబంధము కాదు; నివృత్తి సంబంధమైన mother. ప్రవృత్తికి అడుక్కోవటము, తీసుకోవటము, అనుభవించటము ఇవన్నీ సహజము. నివృత్తి సంబంధమైన ఆనందములో అనుభవించటమే తప్ప, అడుక్కోటమే లేదు. ఏది చేసినా అందుకో! ఏది ఇచ్చినా అందుకో! మంచాచెడ్డా అనే discrimination చేయవద్దు. నీ దృష్టిలో చెడ్డగా కనిపించవచ్చు. కానీ రిజల్టు మంచిగా ఉండవచ్చు. మలేరియా జ్వరము వచ్చిన వానికి డాక్టరు క్వినైన్ మిక్చరు ఇస్తాడు. ఈ క్వినైన్ చేదుగా ఉంటుంది. మందు చేదుగా ఉంటున్నాది గాని మందు మహాత్మ్యము గొప్పగా ఉంటున్నాది. అది నీకు సంభవించిన రోగమును నివారణ గావిస్తుంది. ప్రారంభములో భక్తి, కష్టముగా ఉంటుంది. కానీ ఈ కష్టమునకు మనము ఏమాత్రము వెఱవకూడదు. ఈ కష్టమునకు మనము ఏమాత్రము దీక్షను వదలకూడదు. అనేకమంది మహనీయులు అనేక కష్టములకు, శ్రమలకు ఓర్చి ఆ దివ్యమైన తత్త్వాన్ని పొందే నిమిత్తమై చాలా దీర్ఘమైన తపస్సులాచరించారు. రెండు బాధల మధ్యలోనే సుఖము ఉంటున్నాది. బాధలు లేక సుఖము ప్రాప్తించదు. ఈ బాధలవల్లనే మనకు సుఖము ప్రాప్తిస్తుంది. "పిలచి అడుగ చెఱకు పెట్టునా బెల్లంబు పిప్పిగొట్టి రసము పిల్చుకున్న". ఒక వజ్రమును అనేక కోతలు కోసినప్పుడే దానికి సరైన విలువ లభిస్తుంది. ఆ కటింగ్స్ చేయకపోయిన సరైన విలువ రాదు. బంగారును నిప్పులో వేసి, కాల్చి, సుత్తితో కొడితే, అప్పుడే సుందరమైన నగగా తయారవుతుంది. మానవత్వములో మనము కొన్ని కష్టములకోర్చుకొని, బాధలను సహించి, నిందలకు నిష్ఠూరములకు ఏమాత్రము లెక్క చేయక దివ్యమైన ప్రేమ అభివృద్ధి పరచుకున్నామంటే దానిలోనే దివ్యానందము మనకు ప్రాప్తిస్తుంది.

రాకపోకలు లేని దివ్యత్వము సత్

srisathyasaivachanamrutam

భగవత్ప్రేమను చులకనగా మనం భావించరాదు. అది చాలా పవిత్రమైనది. చూచేందుకు చాలా చిన్నదిగా ఉండవచ్చు. అనుభవించుటకు లోక సంబంధమైనదిగా ఉండవచ్చు, కానీ అది లోకాతీతమైన తత్త్వము. అలాంటి ప్రేమతత్త్వమును ప్రతి మానవుడు పొందాలి. నిన్న చెప్పాను – ఆత్మకు పుట్టినది అహం. అహంకు పుట్టినది మనస్సు. మనస్సుకు పుట్టినది వాక్కు. కాబట్టి వాక్కు మనస్సు బిడ్డ. మనసు అహం బిడ్డ. అహం ఆత్మబిడ్డ. కాబట్టి ఆత్మకు అహం బిడ్డ. Father, son, grandson, great grandson ఈ నల్గురు ఆత్మ సంబంధమే. అందరియందు ఆత్మ ఉంది కనుక అదే నిజమైన ప్రేమతత్త్వము. ఏమీలేని వ్యక్తి ఉండవచ్చుగానీ ఆత్మ లేని వ్యక్తి లేదు. సర్వులయందు ఉన్న ఏకత్వము ఏమిటి? అదే సత్ చిత్ ఆనందము. అదే మనము conscience అన్నాము. మన చుట్టూ ఉన్న గాలినే మనము చూడలేకపోతున్నాము. మనచుట్టూ ఉన్న గాలినే మనం పట్టలేకపోతున్నాము. అయితే చూడలేకుండాపోయినంత మాత్రమున గాలి లేదా? నీవు పట్టలేకుండాపోయినంత మాత్రమున గాలి లేదా? ఉన్నది. అదేవిధముగా నీవు చూడలేకుండా ఉన్నంతమాత్రమున ఈ చైతన్యము లేకపోలేదు. నీవు అనుభవించలేకపోయినంత మాత్రమున చైతన్యము లేకపోలేదు. ఉన్నది. దీనినే being అన్నారు. ఈ being నే సత్ అన్నారు. అనగా ఎప్పటికి ఉండేదే; వచ్చిపోయేది కాదు. రాకపోకలు లేని దివ్యత్వము ఈ సత్. ఇట్టి తత్త్వము ఎక్కడినుంచో వచ్చింది, ఎక్కడికో వెళ్లింది అని అనుకోటం చాలా పొరపాటు. 'నేను ధ్యానములో ఉంటే భగవంతుడు వచ్చి దర్శనమిచ్చాడు', అనుకుంటారు. ఇది ప్రాకృత భావము. ఎక్కడనుంచి వచ్చాడు, దర్శన మీయటానికి? ఎక్కడనుంచో రాలేదు. దర్శనమిచ్చి తిరిగి ఎక్కడికో పోలేదు. అక్కడే ఉన్నాడు. నీ హృదయము పవిత్రమైనప్పుడు కనిపించాడు. తిరిగి మాలిన్యమైనప్పుడు కనిపించకుండా పోయాడు. అంతేగాని రావటం పోవటం లేదు.

భగవంతుడు ఆశించేది త్రికరణశుద్ధి

మీకందరికి తెలుసు. ధ్రువుడు ఐదు సంవత్సరముల బాలుడు. అతనికి ఏమాత్రము ప్రపంచజ్ఞానము లేదు. లౌకిక జ్ఞానము లేదు. అలాంటివాడు విశ్వాసము చేత, నారదుని ప్రోద్బలముచేత కారడవులలో ప్రవేశించి కఠినముగా కూర్చొని భగవంతుని చింతించాడు.

srisathyasaivachanamrutam

పెద్దల మాటలు మనం విశ్వసించాలి. బ్రహ్మమానసపుత్రుడు నారదుని మాటలు చక్కగా విశ్వసించాడు హృదయ పూర్వకంగా ధ్రువుడు. ఆ విశ్వాసమే అక్కడ సాక్షాత్కారంగా వచ్చింది. కానీ బాలుడు లౌకికము తెలియనివాడు. విష్ణువు వచ్చి "నాయనా! నీకేమి కావాలి?" అని ప్రశ్నించాడు. బాలుడైన ధ్రువుడు "నేను ఎక్కడ ఉన్నానో, ఏ విధంగా ఉన్నానో అనేది తెలుసుకున్న మీరు ఇంత కారడవిలోపల నేను కూర్చున్న స్థానమునకే మీరు వచ్చారు. నేను ఎక్కడ చింతిస్తున్నాను అనేది మీకు తెలుసు. ఏమి కావాలో తెలియదా మీకు", అని అడిగాడు. భగవంతునికి అంత మాత్రం తెలివి లేకుండా పోలేదు. మన అందరికంటె గొప్పగా చదువుకున్నవాడు భగవంతుడు. "నాయనా! నీవు ఎక్కడున్నావో నాకు తెలుసు. నీ కోరిక ఏమిటో నాకు తెలుసు; కాని నా పద్ధతి ఒకటి ఉంటున్నాది. Thought, word, action మూడు ఒక్కటి కావాలి. అప్పుడే నేను నీ అభీష్టము నెరవేర్చటానికి సిద్ధముగా ఉన్నాను. నీవు ఇంటి దగ్గర భగవంతుని ప్రార్థించి తండ్రి తొడపైన కూర్చునే వరము కోరతానని చెప్పావు. చెప్పినట్టుగా తపస్సు చేశావు. తలచినట్టుగా తపస్సు చేశావు. ఆ సంకల్పమునకు తపస్సుకు తగిన మాటలున్నాయా లేదా అని నేను పరీక్షించాలి!" ధ్రువుడు చెప్పాడు: "నేను గాజుముక్కకోసం వెతుకుతూ వచ్చాను, ఈ ప్రాపంచిక విషయ వాసనలో. నేను తండ్రి తొడపై కూర్చోవాలనేది విలువలేని గాజుముక్క. కానీ, నీ దర్శనం మాణిక్యముగా కనిపిస్తున్నాది. గాజు ముక్కకై వచ్చిన నాకు ఇంతపెద్ద మాణిక్యము దొరకటం ఎంత అదృష్టము. నాకు ఇంక గాజు ముక్క అక్కరలే"దన్నాడు. చక్కగా పట్టాడు భగవంతుడు అక్కడ 'నాయనా! సంకల్పించటము, ఆచరించటము రెండు ఒకటైనాయిగానీ కోరటం మరొకటి కోరుతున్నావు. ఈ మూడింట్లో రెండు ఒక్కటిగా చేరాయి. ఒకటి వేరైంది. రెండున్నదే మెజారిటి. కాబట్టి తిరిగి రాజ్యము ఏలుకో'మని పంపించాడు. ప్రతి భావమునకు భగవంతుడు త్రికరణ శుద్ధి కోరుతుంటాడు. Thoughts, words, action ఒకటి కావాలి. అడగటం ఒకటి చేయటం మరొకటి సరికాదు. ఇంత గొప్ప సంకల్పము పొంది ఇంత తపస్సు చేసి కట్టకడపటికి సాక్షాత్ నారాయణమూర్తి ప్రత్యక్షమైనా పొందలేకపోయాడు. కారణం ఏమిటి? వాక్ దోషం చేతనే.

మానవత్వము మాధువునినుండి పుట్టినది

sri sathyasai vahamrutam

కనుక వాక్కును మీరు చాలా పవిత్రంగా ఉపయోగపెట్టుకోవాలి. వాక్కు మనస్సు యొక్క బిడ్డ. మనస్సు సంకల్ప వికల్పములతో మాలిన్యం పొందింది. తల్లి భావములే బిడ్డకు లభించాయి. న్యాయంగా చూస్తే మనస్సుకు బ్రహ్మభావం రావాలి. రాలేదు. తండ్రి ఒకటైనప్పుడు కుమారుడు మరొకడు కావచ్చు. సంబంధము తండ్రి, కుమారుడు. ప్రహ్లాదుడు గొప్పభక్తుడు. హిరణ్యకశిపుడు మహా దుర్మార్గుడు. అలాంటి దుర్మార్గుని గర్భములో మంచి మాణిక్యమువంటి కుమారుడు పుట్టాడు. నారాయణప్రియుడు ప్రహ్లాదుడు. నారాయణ ద్వేషి హిరణ్యకశిపుడు. రూపనామములు నమ్ముకున్నవాడు హిరణ్యకశిపుడు. నామ, రూపములచేత మభ్యపడనివాడు ప్రహ్లాదుడు. నామ, రూపములుండినప్పటికి వాటిని పరిత్యాగము చేయాలి. ఏనాటికైనా దేహము త్యజించవలసినదే. దేహ భావము త్యజించవలసినదే! ఆలు బిడ్డలను వదలటం కాదు. ఆస్తి పాస్తులను వదలటం కాదు. దేన్ని త్యాగం చేయాలి? మానవుని ఆవరించిన ద్వేష అసూయాదులను త్యాగము చేయాలి. ఈ మూడింటిని ఆవరించినది మానవత్వము. ఆవరించిన దానిని దూరము చేసుకుంటే ఆనందము ప్రాప్తిస్తుంది. కన్నుకు పొర వచ్చింది. పొరతీస్తే చాలు దృష్టి వస్తుంది. నీవు దృష్టిని ప్రత్యేకంగా సంపాదించుకోనక్కరలేదు. అదే రీతిగా హృదయంలో రాగద్వేష అసూయాదులు ఆవరించి ఉన్నాయి. వాటిని క్రమక్రమేణా వేరు చేయటము అదే త్యాగము. త్యాగమంటే ఆస్తిపాస్తులు త్యాగం చేయటంకాదు. దుర్గుణములను త్యాగం చేయాలి. దుర్గుణములు త్యాగము చేసుకున్నప్పుడు మనయందు ఆత్మతత్త్వము సులభంగా ఆవిర్భవిస్తుంది. అది నీరైటు. మానవత్వము మాధవుని నుంచి పుట్టినది. దైవము నుంచే వచ్చింది. దైవమునుండి వచ్చినప్పటికి, దైవమునే మనము మరచిపోతున్నాము. మేఘములంతా సూర్యుని నుండే పుట్టాయి. ఆ మేఘములు తిరిగి సూర్యునే కప్పివేస్తున్నాయి. కానీ, సూర్యుడు ఏమాత్రము వాటిపై ద్వేషము పూనలేదే. ఇవన్నీ కదలిపోయే మేఘములు. కొద్దిలో కదలిపోయే వాటిపై మనకెందుకు ద్వేషము? అదే విధముగా, కొన్ని సమయములలో దుర్గుణములు దుర్భావములు ఆవిర్భవిస్తుంటాయి. ఆవిర్భవించి ప్రకాశించే ప్రేమతత్త్వాన్ని కొంత మరుగు చేస్తూ ఉంటాయి. అప్పుడు శాంతి వహించాలి. శాంతిగా ఉంటే ఆవరించిన మేఘములు కదలిపోతాయి. ఏ గాలిద్వారా మేఘములు ఇక్కడకు వచ్చినాయో ఆ గాలిద్వారానే మేఘములు ఇక్కడనుంచి కదలిపోతాయి. మేఘములు ఇక్కడకు రావటానికి, ఇక్కడనుండి కదలిపోవటానికి పెనుగాలియే ప్రధానము. ఆ పెనుగాలియే

sri sathyasai vahini amrutam

మన ప్రేమతత్త్వము. ఆ ప్రేమ అనే గాలి వీచినప్పుడు ఈ మేఘములు పరుగెత్తుతాయి. ఆవరించిన మేఘములు కదలిపోతాయి.

ప్రేమచేత సాధించలేని కార్యము లేదు

ప్రేమకు అసాధ్యమైన కార్యము ఈ జగత్తులో లేనేలేదు. దేనిచేత సాధించ లేకపోవచ్చు కానీ ప్రేమచేత సాధించలేనిది ప్రకృతిలో లేదు. సర్వము ప్రేమ చేత సాధించవచ్చు. "ప్రేమ ఈశ్వర్ హై ఈశ్వర్ ప్రేమ్‌హై!" పరమాత్మయే ప్రేమ, ప్రేమయే పరమాత్ముడు. ఈ రెండింటి ఏకత్వము మనము జాగ్రత్తగా గుర్తించాలి. ఈ ప్రేమ తత్వాన్ని మనము పెంచుకోవాలి. నీ బాధలు నీకు ఎంత ఇదో అదే విధముగా ఇతరుల బాధలను విశ్వసించాలి. నీపైన నీకు ఎంత ప్రేమయో వారిపైన కూడా వారికి అంత ప్రేమ ఉంటుందనే సత్యాన్ని గుర్తించాలి. ప్రతి ఒక్కదానికి నీకు నీవు పోల్చుకోవాలి. అదే self enquiry. తనకు ఎన్ని కాళ్ళున్నాయి, ఎన్ని చేతులున్నాయని చూచుకోనటం కాదు. తన భావము ఎట్టిదో పరుల భావము కూడా అట్టిదే. నా బాధలు ఎట్టివో పరుల బాధలు అట్టివే. నా విచారము ఎట్టిదో పరుల విచారము అట్టిదే. నా ప్రేమ ఎంత పరిశుద్ధమో పరుల ప్రేమ అంత పరిశుద్ధమే- అని అన్నింటిని పవిత్రమైన ప్రేమతో పోల్చుకుంటూ రావాలి. అప్పుడు ద్వేషమునకు అవకాశమే లేదు. ఇంక అసూయకు అసలే స్థానము లేదు. ఈ రాగద్వేష అసూయాదులు దూరము గావించుకోవాలంటే నిర్మలమైన ప్రేమను, నిస్వార్ధ ప్రేమను, నిరహంకారమైన ప్రేమను మనం అభివృద్ధి పరచుకోవాలి. ఇదే నిజమైన భక్తి. అంతేగాని పూజలు చేయటము, జపములు చేయటము, ధ్యానము చేయటము ఇవన్నీ కేవలము మనస్సు యొక్క చంచలత్వమును అణగింపచేసే సోపానములు. ఒక మిద్దెను ఎక్కాలంటే నిచ్చెన వేస్తాము. నిచ్చెనకు భూమి ఆధారము. పైన మిద్దెకు ఆనివుండాలి. అప్పుడే మధ్యనున్న మెట్లను మనం వాడుకోవచ్చు. క్రిందనున్న ఆధారమే విశ్వాసము. ఆ విశ్వాసముపై ఈ నిచ్చెన ఆధారము చేసుకోవాలి. పైన మిద్దెను ఆనుకొన్నదే ప్రేమ. ప్రేమ విశ్వాసములు రెండు ఉండినప్పుడు మనం ఎంతపైకైనా వెళ్ళిపోవచ్చు. ఈ రెండు లేక మనము నిచ్చెన ఎక్కలేము. ఒక వేళ ఆవిధంగా నిచ్చెన ఎక్కాలనుకుంటే అది అసాధ్యము. ఆధారము, ఆధేయము రెండు ఉండాలి. గాఢవిశ్వాసము ఉండాలి. పవిత్రమైన ప్రేమ ఉండాలి. ఈ రెండింటిని

srisathyasaivachanamrutam

మనం సంపాయించుకుంటే ఏ జప ధ్యానములు మనం చేయనక్కరలేదు.

ఈ జపధ్యానములు దేనికోసమని? ఆ రెంటిని పొందే కోసమే. ఆ రెండు ప్రాప్తించిన ఇంక జపధ్యానములు మనకెందుకు. దేనిని వెతకాలని పోతున్నావో అదే నీ కాలికి తగిలినప్పుడు ఇంక వెతకనక్కరలేదే! చాలామంది దైవాన్వేషణ అనుకుంటూ ఉంటారు. ఎక్కడ చూచినా ఉండే భగవంతుని వెతికేది ఎందుకు? మొట్టమొదట నిన్ను నీవు వెతుకుతున్నావా ఎక్కడైనా? నిన్ను నీవు ఎక్కడా వెతకనక్కరలేదు. నిన్ను నీవు వెతుకుతున్నావంటే నీవు పిచ్చివాడవే. అదే రీతిగా భగవంతుని వెతకటమంటే నిన్ను నీవు వెతుక్కోవటమే. భగవంతుడు నీవెంటనే, నీ ఇంటనే, నీ జంటనే, నీ కంటనే ఉంటున్నాడు. నీవే భగవంతుడు. కేవలము దేహాభిమానము పురస్కరించుకొని, ఈ ఉపాధులను పురస్కరించుకొని నేను ఫలానా వాడినని చెప్పుకుంటున్నావు. అది కాదు. అనేకమంది మహర్షులు అనేక వేదశాస్త్ర ఇతిహాస పురాణములలో అన్ని ప్రశ్నలలో 'నేను ఎవరు?' అనే ప్రశ్న చాలా పెద్దది. తెలుసుకోవటానికి ఈ జగత్తులో ఎన్నో పదములుంటున్నాయి. కానీ అన్నీ వదలి 'నేను ఎవరు' అని తెలుసుకోమనటంలో ఏమి అర్థముంటున్నది? ఎవరైనా వచ్చినారంటే "ఎవరండి మీరు? ఎక్కడ నుండి వచ్చారు?" అని మనము ప్రశ్నిస్తాము. అందరిని ప్రశ్నిస్తున్నావు గానీ నీవు నేనెవరు, నేను ఎక్కడ నుండి వచ్చాను అని నిన్ను నీవు ప్రశ్నించుకోవటం లేదు. నిన్ను నీవు ప్రశ్నించుకుంటే ఇతరులంటే ఎవరో నీకు సులభంగా తెలిసిపోతుంది. దీనికి ఏమి కావాలి? మొట్టమొదట confidence కావాలి. confidence వలనే satisfaction వస్తుంది. ఈ satisfaction వలనే sacrifice చేస్తావు. ఈ sacrifice వలనే realisation చేస్తావు. మొట్టమొదట self confidence foundation, self satisfaction wall, self sacrifice roof, self realisation life. పునాది లేక గోడ కట్టటానికి వీలులేదు. గోడలేక roof వేయడానికి వీలుకాదు. roof లేక మనము నివసించలేము. Self confidence ఏమాత్రం చలించకుండా చూచుకోవాలి. ఎలాంటి పరిస్థితిలోనైనా ప్రాణము పోయే పరిస్థితి అయినా చలించకుండా ఉండాలి. అంత గాఢమైన విశ్వాసము పెంచుకోవాలి. ఆ విశ్వాసము పెంచుకున్నప్పుడే మనకు తెలియకుండా ఆనందము ఆవిర్భవిస్తుంది. ఈ ఆనందము ఆవిర్భవించిందా సర్వము త్యాగము చేస్తావు. ఆనందములో నాది నీది అని ఏమాత్రము

sri sathyasaivachanamrutam

భేదము ఉండదు. అప్పుడే అన్నింటిని త్యాగము చేస్తావు. త్యాగము ఎంత ఆనందము నిస్తుంది? కానీ మనం చేయలేకపోతున్నాం. కారణం ఏమిటి?

సుఖదుఃఖములకు మన సంకల్పములే కారణము

అభిమాన మమకారములు రెండు కట్టివేశాయి. ఈ రెండే మనలను నరకమునకు తీసుకుపోతున్నాయి. అందుకోసమే ఎవరో చెప్పారు. ప్రతి వ్యక్తిని యమధర్మరాజు పాశము వేసి తీసుకొనిపోతున్నాడని. భగవంతుడు ఇన్ని విధములుగా సృష్టించినప్పుడు యమధర్మరాజు పాశంవేసి తీసుకువెళ్ళిపోతున్నాడే. ఇన్ని ప్రాణములు తీసుకుపోవటానికి యమధర్మరాజు rope factory ఎక్కడ పెట్టాడు? ఈ rope factory ఎక్కడా లేదు. ఎక్కడనుండి తీసుకురానక్కరలేదు ఈ పాశములు. అభిమానము ఒకటి, మమకారము ఒకటి; ఈ రెండింటితో బిగకట్టి వేస్తున్నాడు. ఈ అభిమానమమకారములే మన గొంతునకు ఒక పాశముగా తయారౌతున్నాయి. అదే కాలము సంత్యము గావిస్తుంది. మనము దైవము ఎక్కడనుండో కష్టము లందిస్తున్నాడని, సుఖములు ఇస్తున్నాడని భావించరాదు. సుఖదుఃఖములు మన సంకల్పములే మూలకారణము. మంచి చెడ్డలకు మన సంకల్పములే మూలకారణము. ఎవరో మనకు కారణము కాదు. వారి వల్ల మనకు ఈ కష్టములు లభించాయి. వీరివల్ల మనకు కష్టములు లభించాయి అనుకోవటం పొరపాటు. మంచి చెడ్డలకు మనమే కారణము. సుఖదుః ఖములకు మనమే కారణము. నిందాస్తుతులకు మనమే కారణము. అన్నింటికి మనమే కారణము. మనమే కారణమనుకున్నప్పుడు దేనికీ భయము ఉండదు. ఎవరివల్లనో మనకు సుఖము, కష్టము లభిస్తుందంటే భయము ఉండాలి. నిర్భయం ఎప్పుడు వస్తుంది. పరిపూర్ణ ప్రేమ ఉన్నప్పుడు నిర్భయము వస్తుంది. దోషములుండినప్పుడే భయము ఆవరిస్తుంది. మనలో దోషములకు ఏమాత్రము అవకాశము ఇవ్వకూడదు. సాధ్యమైనంతవరకు ఏ చిన్నపని చేసినా Is it good or bad అని discrimination చేయి. టైము తీసుకో తొందరపడవద్దు. Haste makes waste, waste makes worry. so do not be in a hurry. ఏది వచ్చినా శాంతముగా ఉండు. దైవమును స్మరించు. దైవప్రేమ పెంచుకో. ఆ ప్రేమయే నీకు అమృతంగా మారిపోతుంది. దుఃఖమును దూరము చేస్తుంది. ఆనందము చేకూరుస్తుంది.

sri sathyasai vachanamrutam

ఇదియే మనం నిజంగా నేర్చుకోవలసిన చదువులు. లౌకిక చదువులు చదవవచ్చు. ఇవి ప్రాకృత విద్యలే. ప్రవృత్తి మార్గములో మనము జీవించటానికి ఆధారములే. ఇహమును సుఖింప హేమతారక విద్య, పరమున సుఖింప బ్రహ్మ విద్య'. ఈ రెండు విద్యలు ఉండాలి. ఇవి నెగిటివ్, పోజిటివ్ వంటివి. ప్రాకృత విద్యలన్నీ నెగిటివ్. మన హృదయము నిండుకు నెగిటివ్ విద్యలు నింపుకున్నాము. కానీ ఆశించేది పోజిటివ్. అసాధ్యము. కారణం ఏమిటి? నెగిటివ్ నింపుకుంటున్నాము మనము. పోజిటివ్‌ను ఎట్లా కోరటానికి వీలవుతుంది. నీకు అధికారమే లేదు. నీవు మొట్టమొదట హృదయములో పోజిటివ్ నింపుకో అప్పుడు అన్నీ లభిస్తాయి. ఈ ప్రకృతి విద్యలు ప్రకృతికి సంబంధించినవి. పరతత్త్వమునకు సంబంధించినదే బ్రహ్మవిద్య. దానికి ఎట్టి అభ్యంతరములు లేవు. ఈ రెండింటికి మధ్యలోనే మన జీవితము ప్రవేశించాలి.

ఆధ్యాత్మ విద్య విద్యానాం

విద్యార్థులారా! మీరు చాలా మంది ఫుట్‌బాల్ ఆడుతుంటారు. దీనికి ఒక స్టేడియం ఉంటున్నది. అటువైపు ఆరుమంది ఇటువైపు ఆరుమంది ఉంటారు. చివర రెండు గోల్సుపెట్టుకుంటారు. ఇక్కడ ఒక పరిమితము అక్కడ ఒక పరిమితము పెట్టుకుంటారు. ఈ రెండింటికి మధ్యలో పోయినప్పుడు గోల్ అవుతుంది. కామ, క్రోధ, లోభ, మద, మోహ, మాత్సర్యములు ఆరుమంది ఒక వైపు ఉంటున్నారు. సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమ అహింస ఒక తట్టూ ఉంటున్నారు. వారు వీరు Life అనే బాల్‌ను కొడుతున్నారు. ఇహవిద్య, పరవిద్య ఇవే లిమిట్స్. ఈ రెండింటి మధ్యలో లైఫ్ అనే బాల్ కొడితే గోల్ అయిపోతుంది. అటువైపుగానీ ఇటువైపుగానీ పోతే అవుటవుతుందిగానీ గోల్‌కాదు. ప్రాకృత విద్యలు చదవండి. దానిలో కూడా ఉన్నత స్థితి పొందండి. కాని దీనిని ఆధారము చేసుకొని దివ్యమైన విద్యకూడను మీరు నేర్చుకోవాలి. 'ఆధ్యాత్మవిద్యా విద్యానాం.' లౌకిక విద్యలన్నీ చిన్న చిన్న నదులవంటివి, కాలువల వంటివి. అన్నీ చేరేది సాగరము. ఆధ్యాత్మి విద్య సముద్రము వంటిది. నదులన్నింటికి సాగరమే గతి. మీరు ఎన్ని విద్యలు నేర్చినా కట్టకడపటికి అనుగ్రహమన్న సాగరంలో చేరిక తప్పదు. ఆ విశ్వాసముచేత, ఆవిధమైన ప్రయత్నము చేత ఈ ప్రేమ తత్త్వాన్ని పెంచుకోండి. ప్రకృతిని మనము ఏమాత్రము విస్మరించకూడదు. ప్రకృతిని మనము ఏమాత్రము వదలుటకు వీలుకాదు.

srisathyasaivachanamrutam

ఇది కూడా భగవత్స్వరూపమే! ఈ ప్రకృతి కార్యస్వరూపము. పరమాత్మ కారణము. కారణ కార్య సంబంధమే ప్రపంచము. అందులో కూడా దైవత్వము మీరు చూడాలి. అణువణువునందు దైవత్వమును మీరు పరికించవచ్చు. కాన, కేవలము లౌకిక విద్యలతో మన జీవితాన్ని అంత్యము గావించకూడదు.

1996 జూన్ 21వ తేది సాయికుల్వంత్‌హాల్‌లో భగవాన్ దివ్యోపన్యాసం

sri sathyasai vachanamrutam